

Uchwała nr 5/2020

Rady Naukowej Instytutu Nauk o Kulturze Uniwersytetu Śląskiego
z dnia 7 lipca 2020 roku
o odmowie nadania stopnia naukowego
doktora habilitowanego nauk humanistycznych
w dyscyplinie nauki o kulturze i religii
dr. Łukaszowi Burkiewiczowi

Na podstawie art. 18a ust. 11 oraz art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.), w związku z art. 179 ust. 1, 3 pkt. 2b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1669 z późn. zm.) w nawiązaniu do uchwały komisji habilitacyjnej zawierającej negatywną opinię w sprawie nadania dr. Łukaszowi Burkiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie *nauki o kulturze i religii*, Rada uchwała, co następuje:

§1

odmówić nadania dr. Łukaszowi Burkiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o kulturze i religii.

Uzasadnienie:

Uchwała Rady Instytutu została podjęta w zgodzie z negatywnym stanowiskiem (opinią) komisji habilitacyjnej, wyrażonym w jej uchwale z dnia 13 maja 2020 r.

Przed podjęciem uchwały Rada Instytutu zapoznała się z dokumentacją postępowania, w tym z recenzjami, uzasadnieniem uchwały komisji habilitacyjnej, w którym odnotowano wszystkie opinie i argumenty członków komisji sformułowane podczas wnikliwej dyskusji.

Jako główne osiągnięcie habilitacyjne dr Łukasz Burkiewicz przedstawił monografię *Życie codzienne w podróży na przykładzie Ambasady do Tamerlana (1403-1406). Z badań nad relacjami międzykulturowymi* (Wydawnictwo Naukowe Akademii Ignatianum, Kraków 2019). Według Recenzentów i Członków komisji książka ta nie spełnia ustawowych wymogów związanych z nadaniem stopnia doktora habilitowanego. Negatywne oceny dotyczyły rozbieżności między postawionymi i niezrealizowanymi celami badawczymi, powoływania się na pojęcia, które Autor niedostatecznie wyjaśnia i nieumiejętnie je stosuje, oraz błędów metodologicznych. Habilitant nie zrealizował celu zasygnalizowanego w tytule książki – nie stworzył pracy ukazującej codzienność w podróży, a relacje międzykulturowe (wymienione w podtytule) nie zostały przez Niego zanalizowane z zastosowaniem pojęć kulturoznawczych (do czego zobowiązywało Go staranie się o stopień w obszarze tej właśnie dyscypliny). Recenzenci zgodni są, że dr Burkiewicz nie wykazuje krytycznego podejścia do przytoczonych koncepcji badawczych, a ujęcia teoretyczne są odnoszone przez Habilitanta do problemów wynikających z jego głównego źródła w sposób powierzchowny i przypadkowy – przykładem takiego postępowania jest anachroniczne i bez uzasadniającego komentarza zastosowanie wobec średniowiecznego autora tekstu źródłowego kategorii etnografa, a wobec samego tekstu kategorii opisu etnograficznego czy terminu „antropologia rozumiejąca”.

Najwięcej zastrzeżeń Recenzentów i pozostałych wszystkich członków komisji wzbudza druga część monografii, poświęcona tekstowi źródłowemu, a mianowicie najstarszej kastylijskiej relacji podróżniczej zatytułowanej

Ambasada do Tamerlana (Embajada a Tamorlan). Zgodne oceny wydobywają brak naukowego warsztatu Habilitanta, który sprowadził tę część swojej monografii do „parafrazy tłumaczeniowej” (określenie dr hab. Moniki Wiszniowskiej) tekstu. Zdaniem profesor Anny Wieczorkiewicz dr Burkiewicz nie problematyzuje tekstualnego charakteru źródła, nie uwzględnienia społecznych praktyk tworzenia i funkcjonowania tekstu, obowiązujących w danej epoce, nie interpretuje narracji, lecz jedynie wiernie referuje treść średniowiecznego źródła. Jak zauważył dr hab. Paweł Żmudzki, wysiłek Autora w tej części pracy skoncentrował się na kwestiach technicznych i drugorzędnych, w obszernych przypisach dr Burkiewicz objaśnił wszelkie nazwy geograficzne, terminy i postacie, brakuje natomiast analiz tekstu.

W opinii recenzentów monografia nie zawiera pogłębionej interpretacji kulturoznawczej. Oceny Komisji Habilitacyjnej trafnie oddaje opinia prof. Anny Wieczorkiewicz, że książka otwarta jest na wiedzę kulturoznawczą, ale sama w sobie nie ma charakteru kulturoznawczego.

Komisja pozytywnie oceniła dorobek naukowy dra Łukasza Burkiewicza uznając, że jest bogaty i różnorodny, chociaż znowu w tym zakresie postawiono kwestię kwalifikacji dyscyplinowej (prof. Anna Wieczorkiewicz), zwrócono uwagę, że pod względem tematyki i metodologii w dorobku przeważają prace naukowe z historii oraz że wszystkie teksty charakteryzuje warsztat historyka. Pasję historyczną, co podkreślała dr hab. Monika Wiszniowska, widać u Habilitanta nawet w tekstach z zakresu zarządzania kulturą. Dr hab. Paweł Żmudzki zaznaczył, że dr Burkiewicz w swoich artykułach przede wszystkim rozwijał tematykę swojego doktoratu, czyli historię średniowiecznego królestwa Cypru. Autor przyglądał się w nich, kontynuując zainteresowania historią polityczną późnego średniowiecza, stosunkom polsko-cypryjskim, sięgając do wydarzeń XV i XVI stulecia. Doceniono przykłady umiędzynarodowienia publikacji i współpracy naukowej Habilitanta oraz udział doktora Łukasza Burkiewicza w projektach badawczych zarówno krajowych, jak i zagranicznych.

Podkreślono aktywność Habilitanta jako dydaktyka (prowadzenie zajęć na różnych stopniach studiów, pełnienie funkcji promotora pomocniczego w opiece nad doktorantami, uczestniczenie przy tworzeniu planów studiów), a także podejmowanie się z pozytywnym skutkiem wielu zadań o charakterze organizacyjnym, co wskazuje na Jego umiejętność współdziałania. Dostrzeżono, że jest cenionym, wielokrotnie nagradzanym przez władze macierzystej Uczelni pracownikiem. Zauważono i podkreślono ogromną pracowitość Habilitanta, przejawiającą się na wielu polach Jego działań.

Niemniej Komisja Habilitacyjna stwierdziła, że pracowitość naukowa i zaangażowanie dydaktyczne, organizacyjne i popularyzatorskie nie mogą zastąpić negatywnej oceny wskazanego przez doktora Burkiewicza osiągnięcia habilitacyjnego, które nie spełnia ustawowych wymogów dotyczących nadania stopnia doktora habilitowanego, nie jest znaczącym wkładem w dyscyplinę nauki o kulturze i religii.

§2

Uchwała została podjęta w głosowaniu tajnym i zapadła bezwzględną większością oddanych głosów.

§3

Na podstawie art.21 ust.1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.), Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów za pośrednictwem Rady Naukowej Instytutu Nauk o Kulturze Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały z uzasadnieniem.

DYREKTOR
Instytutu Nauk o Kulturze
Wydziału Humanistycznego
Beata Gontarz
dr hab. Beata Gontarz

